

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 010415 13 U
Tuzla, 02.07.2014.godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog odlučivanja po sucu pojedincu Jozi Anđić, u upravnom sporu tužitelja **Udruženja građana „Borba protiv korupcije BiH“ Transparency international Bosne i Hercegovine Banja Luka, ul. Gajeve br.2., zastupano po predsjedniku odbora Đikić Emiru, direktoru, a ovaj po punomoćniku advokatu** protiv akta tužene strane **Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona u Tuzli, ul. Maršala Tita br. 137., broj: A-I-18/11-2 od 27.12.2012. godine, u upravnoj stvari slobode pristupa informacijama, dana 02.07.2014. godine, donio je slijedeću:**

P R E S U D U

Tužba **SE UVAŽAVA** pa se osporeno rješenje tuženog Kantonalnog tužiteljstva Tuzlanskog kantona broj: A-I-18/11-2 od 27.12.2012. godine **PONIŠTAVA** i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta (broj i datum bliže navedeni u uvodu), kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 01.02.2013. godine podnio tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe proizilazi da je osporavano rješenje tuženog od 27.12.2012.godine donijeto u postupku izvršavanja Presude ovoga suda broj 03 0 U 006946 12 U 2 od 11.12.2012.godine, te da je istim ponovo odbijena ranije izjavljena žalba na rješenje broj A-I-18/11 od 18.02.2011.godine. Također iz navoda tužbe proistječe da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene odredaba materijalnog prava, navodeći konkretno koje su odredbe članaka Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH povrijeđene, sa prijedlogom da se osporavano rješenje poništi i naloži tuženom da tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama na način da se dostave tražene Naredbe o nesprovođenju/obustavi istrage u slučaju . Za sastav tužbe potražuje iznos od 240,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženik detaljno elaborira zakonske odredbe na koje se poziva uz zaključak da je ranije rješenje od 18.02.2011.godine donijeto pravilno i zakonito. Smatra da su navodi tužitelja neutemeljeni i predlaže da se tužba odbije. U prilogu odgovora navode da se dostavlja cjelokupan predmet tužiteljstva, a ovaj sud ističe da to nije točan podatak i da u dostavljenom predmetu u cijelosti nedostaju prilozi iz ranije podnijete tužbe od 04.04.2011.godine, a što je najbitnije nedostaje samo rješenje od 18.02.2011.godine, tražena naredba o neprovođenju istrage, zahtjev tužitelja od 31.01.2011.godine i drugi materijalni dokazi koje bi morao da sadrži spis tuženog.

Cijeneci zakonitost osporenog rješenja u svezi sa navodima tužbe, sukladno članku 34. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine F BiH" broj 9/05.), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja u spisu slijedi da je ovaj sud odlučujući po tužbi tužioca prvobitno donio rješenje broj: 03 0 U 006946 11 U od 14.04.2011. godine, kojim je **odbacio tužbu tužioca**, nalazeći da se predmet ovog spora ne može smatrati upravnom stvari, te da postupak koji vode organi nema za predmet upravno-pravni odnos iz osnova javnih ovlaštenja, pa je Vrhovni sud Federacije BiH odlučujući po zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke donio presudu broj: 03 0 U 006946 11 Uvp od 06.09.2012. godine, kojom je uvažen zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, rješenje ovog suda je ukinuto i predmet vraćen ovom sudu na ponovno rješavanje, polazeći od odredaba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH („Sl.novine FBiH“; broj 32/01 i **48/11**), kojom je propisana mogućnost vođenja upravnog spora, pa je cjelokupan spis upravnog spora sa navedenom presudom, dostavljen ovom sudu dana 01.11.2012. godine.

Postupajući po nalogu iz gore navedene presude, ovaj sud je donio presudu 11.12.2012.godine kojom je tužbu uvažio i osporeno rješenje tuženog od 14.03.2011.godine i prvostupanjsko rješenje broj A-I-18/11 od 18.02.2011.godine poništio i naložio da se predmet vraća prvostupeneom organu na ponovno rješavanje, a sve sukladno članku 28. stavak 4. u svezi sa člankom 36. stavak 1. i 2. ZUS-a. Obzirom da je naprijed navedeno kako je tuženi osporavim rješenjem po tužbi iz ovog predmeta, odbio žalbu na rješenje Kantonalnog tužiteljstva od 18.02.2011.godine, ne vodeći računa o gore navedenoj sudskoj odluci da je isto poništeno i da se po nalogu suda moralo donijeti novo rješenje u svezi sa podnijetim predmetnim zahtjevom tužitelja, pa tek nakon toga u slučaju ulaganja žalbe na to novo rješenje donijeti odluku o žalbi koja bi mogla biti predmet nove tužbe.

U konkretnom predmetnom slučaju povrijeđene su odredbe ZUS-a u svezi sa postupanjem po nalogu suda, a prije svega odredbe članka 57. toga Zakona kojima se propisuje da kada sud poništi osporeni upravni akt **ili osporeni i prvostupanjski akt, predmet se vaća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donijet (odlučuje se ponovo o podnijetom zahtjevu)**. Ako prema naravi stvari koja je bila predmetom spora treba umjesto poništenog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležno tijelo dužno je donijeti ga bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostave presude. Nadležno tijelo pri tome je vezano pravnim shvaćanjem suda i primjedbama suda glede postupka. Upućivanje na odredbe ovoga članka Zakona dato je i u gore navedenoj ranijoj presudi ovoga suda od 11.12.2012.godine.

Kada je riječ o zahtjevu tužioca za naknadu troškova upravnog spora, valja reći da ovaj sud stoji na stanovištu da o zahtjevu za naknadu troškova spora nije moguće odlučivati u pradmetnom upravnom sporu polazeći od odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima u vezi sa **članom 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku** („Sl. list FBiH“, broj 53/03, 73/05 i 19/06), kojom je propisano da, kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će se da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa stoga sud, prema stanovištu sudske prakse izražene u presudama Vrhovnog suda FBiH Sarajevo, smatra **da je primjena navedene odredbe adekvatnija** od norme propisane odredbom člana **386. stav 1. istoga Zakona**, radi čega o zahtjevu za naknadu troškova sud nije

odlučivao imajući u vidu pravno shvatanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 07 0 U 000684 08 Uvp od 28.04.2010. godine, objavljene u **Biltenu sudske prakse Vrhovnog suda F BiH broj 1., januar – juni 2010., sentenca 118.**

Imajući u vidu izloženo valjalo je primjenom članka 28. stavak 4. i članka 34. i 36. stavak 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci ove presude.

U ponovnom postupku tuženi će otkloniti propuste i nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, a u skladu sa člankom 57. ZUS-a prvostupanjski organ je dužan bez odgode najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema ove presude otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, donijeti novo rješenje vodeći računa o gore iznijetim primjedbama ovog suda (u presudi od 11.12.2012.godine) u pogledu provedenog upravnog postupka i primjene točno navedenih odredaba materijalnih propisa, sadržanim u ovoj presudi.

Sudac:

Jozo Anđić, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.